

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

I. Qvorum, & qualis sæuiit hostilitas in Ecclesiam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

COPPENSTEINII.
LVTHERO-CALVINISTA.
PARS SECUNDA
ECCLESIO MACHIA
LVTHERO-CALVINISMI,
MILITANTEM ECCLESIAM
IMPUGNANTIS.

DEMONSTRATA, AC REFUTATA.

Status Militantis Ecclesiæ sunt quinque: Papæ: Episcopo-
rum, Clericorum, Religiosorum, & Laicorum.
De singulis ordine.

I. DE REGIMINE ET PRIMATV
ECCLESIAE.

QVÆSTIO I.

*Quorum, & qualis sciuit hostilitas
in Ecclesiam?*

N Petram Ecclesiæ omnes
consurrexerunt inferorum
Portæ. 1. IUDÆORVM
rabies in persecutione pri-
mùm Hierosolymitana; deñ alias sa-
pius. 2 ETHNICORVM VIS per-
plures Persecutiones. 3. GRÆCO-
RVM Schisma: 4. IMPERATORVM

Christianorum tumor ac error animi
impotentioris. Quæ, in ceteris, quo-
que causa extitit una translatiam territi-
um Imperii. 5. SCHISMATA Pon-
tif. Romanorum: ac etiam IMPROVI-
TAS Vita nonnullorum Pontifici. 6
HÆRESIVM Furia inter Græcos &
Latinos.

1. GRÆCI sub annum 381. Episco-
pum Constantinopolitanum, in primis
ne Patriarcham quidem, tribus Orientis
Patriarchis anteculcrunt. Deinde
anno

anno 431. Ipsum & Pontifici Romano
et quarunt per fraudem in Synodo Chal-
cedonensi, Romanis absentibus Legatis.
Postea sub annum 600. Vniuersalis Epi-
scopi nomen affectarunt, eoq; Constan-
tinopolit. num appellarunt. Demum
anno 1054 aperte pronunciarunt Papā
Rom. suo gradu excidisse, quod Symbo-
lo Constantinopolitano, ex sententia
Syn. Ephesinæ vocem, *Filiusque*, addidis-
ser; ideoque jam Summum Pontificem
esse Constantinopolitanum. teste *Sige-
berto in Chonico.*

2. EX LATINIIS primum WAL-
DENSES se ab Papæ Rom. obedientia
subtraxerunt sub annum 1170. teste Rei-
nero. Dein sub annum 1300. F R A-
TRICELLI, teste Palmerio, aiebant,
Petrī autoritatem Romæ jam dudum
cessasse, adque ipsos transisse. Postea
Marsilius Paduanus, & Ioan. de Landuno
omnes sacerdotes Papæ pares faciebant.
teste *Turrcrm. l. 4. Eccl. part. 2. cap. 37.*
WICELFF item sub annum 1390. post
Hus, teste Cone. Constantinopolit.
Sess. 8. & 15.

LUTHERVS Denique lib. de potestate Papa & in
affr. art. 21. Philipp. Melanchthon. lib. de Primatu
Papa, conscripsi sub nomine Synodi Schmalcaldicæ.
BRENTIUS in Confess. Wittenb. cap. de Sum. Pons.
illyricus Centur. I. lib. 2. c. 7. & c. 10. &c.

CALVINVS, Inst. l. 4. c. 6. similiter.

AUTOR. 1. Duo prædicti de Ec-
clesia ac Primatu Dominus: 1. Ma-
gnitudinem eius, Isaiae cap. 28. *Ecce
ego ponam in fundamentis Sion lapidem pro-
batum, angularem, pretiosum, in fundamen-
to fundatum.* 2. Hæretorum impe-
tum, cap. 8. *Lapidem offensionis & petra
scandali;* Quæ duo etiā Rom. 9. coniun-
guntur. Fundamenta ea quæ sunt? A-
poc. 21. *Murus Cuiusvis habens funda-*

menta XII. & in ipsis XII. nomina XII. A-
postolorum Agni. Lapis quis? Vnus ex
XII. Simon: *Tu es Simon; tu vocaberis Ce-
phas, id est, Petra, seu Petrus. Tu es Pe-
trus, & super hanc Petram edific. Ecclesiam
meam.*

II. Qualis lapis? *Probatus, persecutio-
nibus prædictis. Preciosus, ob infinitum
bonorum thesaurum, qui à Sede Petri
descendit in Ecclesiam.* Inde in omnes
orbis oras exierunt Missiones, consensus
in Caput vnum, fideique Unitatem.

Hinc nostrates hæretici tota Angliæ,
Daniæ, Scottiæ, Norvægiæ, Germ. Polon.
Boëmiæ, Hungariæ numquæ Generale
Concilium cogere valuerunt, in quo ad
omnes articulos consentirent. Græci ex
quo anno 800. desierunt ab Rom.
Sede, nec ad villam Synodus Generale
coire potuerunt; cum interea Romani
dena frequentissima celebrarint.

III. Causa huius quæ? Quia Fun-
damentum aliud nemo potest ponere, prater
id quod possum est: quod est CHRISTVS
IESVS. Post Christum verò est Petrus:
non igitur ad Christum peruenitur, nisi
per Petrum: teste S. Leone epist. ad Vienn:
Exortem mysterii illum esse oportet,
qui ausus fuerit à Petri soliditate recede-
re. Talis Petrus piis est:

Atimpiis, *Lapis offensionis, & petra
scandali.* Ideò Donatistæ appellabant
eam Cathedram Pænitentie: Papam Be-
rencarius Pompificem, Pulpificem: VVal-
denses, Purpuratam n ereticem: VVicleff,
synagogam Satana: Lutherocalvinistæ,
Antichristi felium. &c. Vocem Papa, O-
mnium ignominiosissimam esse ducunt.
At qua nos adeò gloriamur Papistæ: vt
pro cuius honore vix villa natio orbis

T Chri-

Christiani non luculentè stylo, ferro, voce, vitâque steterit ac fortunis.

Q V A E S T I O II.

Ecquod sit optimum Regimen?

CALVINVS hic obstinate pugnat; ut omnes omnino vias obstruat Ecclesiastice Monarchiae. Sic ille Instit. lib. 4 c. 6 §. 9. *Sit sanè, ve volunt, bonum & utile, orbem totum Monarchia contineri; quod est tamen a surdissumus. Nunquam concedam id ipsum in Ecclesiagius' ernalatione valere.* Quid ergo valere voleret? Ibid. c. 20. §. 8. *Minime negaverim vel Aristocratiā, vel temperatūm ex ipsa & Politia statum ab aliis longe excellere. Causa. 1. Id cum experimento ipso semper fuit comprobatum: 2. Tum sua quoque Authoritate Dominus confirmauit, cum Aristocratiā, Politia vicinam, apud Israëlitas instituit.* Hec basis Calvinianae regiminis. Vnde Instit. lib. 4. c. 11. §. 6. Omne Ecclesiasticam Pot. Itē tribuit cœtui Seniorum. Et cap. 20. §. 8. Laudat eas ciuitates, quæ excuso iugo Principum, à Senatu Populoque reguntur.

AUTOR. I. Simplicium trium formarum regiminis Monarchia primas obtinet. 1. Sic Hebrei, Græci, Latinique Scriptores: sic Philosophi, Oratores, Historici, Poëti. 2. Diuinaque fauet Autoritas. 1. In humano genere Deus Regnum, non Democratiam instituit, teste Chrysostom. 24. &c. Hinc unus est Paterfamilias Rex, &c. 2. Animalia unum sequuntur ducem. 3. Deus Israëlem subiecit Monarchiæ Patriarcharum, Ducum, Regum, Iudicium. 4. Quia optimum regimen optimis pollet conditionibus: talis Monarchia: ergo.

CONDITIONES autem sunt: 1. Ordo in Monarchia optimus est; quo omnes ordinatè subiiciuntur, uno Präsi-

de excepto. 2. Pax facilius in Monarchia tenetur. Perisset Rom. Imperium, nî Augustus Monarchiam reduxisset. 3. Constantia imperii Monarchici firmissima est, cum simplex & vnum sit. Omne enim regnum in se diuisum, desolabitur. Matt. 12. Ierem. 12. Pastores multi demoliti. &c. 4. Potentia Monarchiæ certior est. Hinc Perlarum, Græcorum, Assyriorum imperia creuerunt; Romanorum, exadi Regibus, stare nequivit. 5. Facilitas gubernandi. Nam unus bonus facilius inuenitur Rex, quam multi: & permanentes in officio, plus capit experientia. Licianus.

Nulla fides regni sociis, omnisque potissima Impatiens consortis erit. Vide meum Attic bristump. 2. q. 1.

II. Mixtum regimen è tribus simplicibus est optimum, tenente potiores Monarchia. 1. Quia illud omnis boni regiminis bona habet omnia: Estque gratius; quia virtutis in eo, non generis ratio dicitur. Est & utilius: quia unus non omnes regere prouincias valet. 2. Quia Veteris & Novi Testamenti Ecclesia sic regitur. Exod. 18. *Elecis viris strenuis, constituite eos Principes. &c.* Item Matt. 16. 19. 2. Actor. 20.

III. At seclusis circumstantiis, Monarchia simpliciter excellit. 1. Quia Deus haec forma regit mundum. 2. Ita consensu S. Patrum est concors.

INSTANT CALVINVS. I. Instit. 1. 4. c. 6 §. 8. Non ideo laudatur Monarchia, quasi unus debeat totum orbem regnare, sed indicare voluit, regnum duos non copi. 2. An ex toto orbis constituunt Apes, qui Regem vnum elegant? Suis alueariis contentae sunt. Ita quoq; in gruibus, quæque caterna pro-

